

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden (félfelvén) és esütőirtőkön.
Szerkesztővel értekezhetni: naponta délelőtt 11 órától 12-ig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
Egyben hétéves hordvagy...
Egész évre ... 8 frt.
Fél évre ... 4 -
Negyed évre ... 2 -

Hirdetéseket és nyilatkoztatásokat a kiadóhivataltól megérkező iratok szerinti árúért.

Kiadó hivatalt:
Nadasch, Muzsik és Partics könyv- és könyvkereskedés a városfal-pályán, hová az előfizetők és hirdetések küldendők.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
Egyben hétéves hordvagy...
Egész évre ... 8 frt. = kr.
Fél évre ... 4 - 50 -
Negyed évre ... 2 - 25 -

Hirdetéseket lapunk számára a fővárosi valamint minden nagyobb külföldi hirdetési irodák elvállalnak.

Szerkesztőségi iroda:
Sötét-utca s csendes-utca sarkán, Hofelder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illeto közlemény küldendő.

Bérmunkásoknak nem fogadjatik el. Köziratok nem adhatók vissza.

I I I I I I

A főispán ur O méltósága f. évi febr. hó 18-án az ujjonnan rendezesített közigazgatási gyakoronoki állomásra a kinevezetéseket esközölőben, kinevezettek a központhoz Hauke Imre, Trischler Ferencz, ifj. Vojnits István és Zakó Milán végzett jogászok. Az almási szolgabírószághoz: Csicsaky Janos stb. segédszolgabírót, a szántóvati szolgabírószághoz: Molnár Béla végzett jogászt. A futaki szolgabírószághoz: Zsigmond Dániel nyídedi kir. tv. székjogi joggyakornokot, A zentai szolgabírószághoz: Vojnits Máté végzett jogászt. A apatini szolgabírószághoz: Bauer Mihály végzett jogászt. A kulai szolgabírószághoz: Dr. Molnár Károly ügyvédjelöltet. Az ő-becsei szolgabírószághoz: Mrakovits György ügyvédjelöltet.

A földmívelés-, ipar- és kereskedelem-ügyi m. kr. miniszter f. évi 6750. sz. a. kelt rendeletével megengedte, hogy Zombor szab. kir. városban a folyó évi márczius hó 25-ére eső országos vásár az évben folyó évi április hó 2-án tartassék meg.

A m. kir. igazságügy-miniszter Vissy Károly hodszági kir. közigyzőt az ő-becsei kir. közigyzői állomásra helyezte át.

A gőzhajózási társaság jelentése szerint, a dunai hajók ismét közlekednek az egész folyam hosszában.

Pályázat. A pancesvai kir. törvényészkénl joggyakornoki állásra.

Fehér Tamás Bács község jegyzője folyó hó 17-én elhunyt.

Milassin József ő-becsei ügyvéd a szabadkai ügyvédi kamarára lajstromában felvétetett.

Kohn Ferencz a Goldfaln-féle vendéglőben f. hó 21-én szerdán a Kis-Purim alkalmával tarsasestélyt rendez.

Ujvidekről hílik: minthogy Milesics egészségi állapota agasztó és az orvosok véleménye szerint, halála minden perczben bekövetkezhetik, pártjának töredeke folyton arról tanácskozik; ki legyen a part vezet. Hiteltöleg Maximovics lesz, mert Polit semmi áron sem akar a párt élére állni. A párt ugyátszik meghasonlott.

A diszegyenuha. A magyar honvédséghez áthelyezett tartalékos tisztjei közül azok, a kik vagyoni helyzetüknél fogva korlátozza vannak abban, hogy a honvédsítek számára előirt egyenruházatot saját költségrek beszeressék, indokolt kérelmük alapján egyenruházi átalányban fognak részesülni.

A közlekedési miniszter által a budapest-zimonyi vasút szabadka-újvideki vonalrészének megvizsgálására kiküldött: a kormány részéről Nagy László miniszteri tanácsos, Tolnay Lajos igazgató, Perczel, Sztankovics és Robicek felügyelők, a vezérépítési vállalat részéről pedig Schwarz Armin építési vállalkozó és Stromszky vezetőmérnök urakból álló bizottság, a vonalon a pályatestet, az összes építményeket és földmunkákat behatóan megvizsgálta. A bizottság azt fogja a közlekedési miniszternek javaslataba hozni, hogy miután a kérdéses vonalrész egészen forgalomképesen van kiegészítve, tűzre ki annak rendszerű alkalmi bejarását. Ezek után a vonalrész minden tenakadás nélkül márczius elején átadatik a forgalomnak.

Az országházban és hó 16-án a megyei költségvetések tárgyalása alkalmával Bács-Bodrog megyének 154600 frt lelt 1884-ik évtől kezdve állami dotáció címén megszavazta.

Tűz. Tegnapelőtt d. u. 2 órakor az aradi színházban eddig ismeretlen okból a színpadon tűz ütött ki. A dühöngő elem Malsberger színgyázatonak értékes ruhátarát jó részben megemmissítette. A tűz elfojtására vonatkozó részletek mind ekkoráig hiányzanak, valószínű hogy a színház áldozatul esett.

Csöka Sándor a kassai állandó színház igazgatója Nyiregyháza tanácsától helyetteségi engedélyt nyert a nyári folyamala alatt ott rendezendő színelőadások tartására.

Angelios German patriarcha a karlovcí fogymnásim 200 tanulója közül 134-et tart el élelemmel s többeket ruházattal is. Ez oly nemes tett, mely dicséretre nem szorul és egymaga megczafalni képes ellenségei hazug állításainak, gyulokködésének alaptalanságát, indokolatlan voltát.

Szabadkán nincsen filoxera, ezt akarja bizonyítani a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumnak egy rendletele, melyel a szabadkai filoxera biztosak ezen tisztességük áll egyzer s mindenkorra felmenté.

Aradon a színügyi bizottság kimondta, hogy mindazok a darabok, melyek Budapesten vagy Bécsben még színre nem kerültek, erkölcsi szempontból való megbirálás végett a bizottság elé terjesztendők, mielőtt Aradon előadhatnák. Követendő példa.

Gyilkosság. F. hó 10-én a tompai erdőben a csözök egy összezuzott fejü hullát találtak, s szállították be a városba. A nyomozások kideríték, hogy a meggyilkolt egy tompa-pusztai szegény ember, ki a pénteki hetivásárra 4 zsák buzát hozott eladás végett, s miután eladta, hazafelé tért. Utközben rája esteledvén, megtámadták s agyonvité pénztől és subájától megfosztották. A tetteseket mindeddig nem sikerült felküzenni.

A kereskedelem magyarosítása érdekében az irók és művészek tarsasagaban tartott értekezlet által a mozgalom tovább vezetésere kiküldött bizottság f. hó 12-én a Magyar Kereskedők Lapja szerkesztőségében Hubenay József elnöke alatt értekezletet tartott. Az értekezlet elhatározta, hogy miután a magyarosítás a társadalom minden rétegében, így a kereskedelmi téren is úgy mérvet öltött, hogy annak a jövőben teljes sikere joggal remélhető, továbbá a kereskedelem magyarosításának sokat hozogatózt legfőbb eszköze, a „Magyar kereskedelmi muszótár” ügye az akadémiában immár megoldottnak tekinthető, a bizottság további fennállása fölösséggé vált s mandátumát a kiküldött társaság kezébe leteszi. Az értekezlet e határozatát a bizottság működéséről szóló jelentése kapcsában a közgyűlést megelőző betérészet az irók és művészek tarsasaga elnökségehez.

Sarah Bernhart gyémántjainak elárverzere összesen 178,000 frankot eredményezett, holott a művészno csak 125,000 frankra számított. Ezt az eredményt csak is tisztelőinek köszönheti, a kik tullicizáltak az ékszereszeket.

„Zombor és Vidéke” tárczája.

A két testvér.

Buda és Pest bár korra nézve különböznek, már régóta egymásnak voltak zánva, s a lánchíd jeggyűráje szentesítette is a hosszú mtkasogort. Talán furesának is tűnik fel némelyek előtt, ha azt mondom, hogy sok ember Európa bármely nagyobb városát jobban ismeri, mint az első távzsáiban virágozó Pestnek agkoru életlansát. S ez szerintünk igen természetes, mert hiszen Buda olyan messze esik Pesttől.

Egészen túl a Dunán! Az évszázadok óta fonáló testvéri viszony immár 10 évnel hosszabb ideje óta törvényhatóságilag is szentesítve van: mégis annyira ismeri csak a pesti ember a budait, mint akár az idegenjeit. Hanem azért ha egyszer túl végzdök az ember a Dunán, bizony megcsapja az indifferenciát.

Nagy dolog is történt és Buda városban, mely eszményileg még mindig csak mostohája Pestnek, és épen a legsajátságosabb és két testvér viszonyában az, hogy egymás között soha bekés együltlétben maradni nem tudnak, mindégky félnék eszükökre másfél vezet, és mikor az ifjuságában tulesapogó Pest mulat, a komoly Buda ágy hallatja zavart, körökről diszó hegyei drámai bensőségelt hallgatva, mintegy emlékeztetni kívánunk bennünket arra, hogy hiszen voltak ránézve is olyan szép idők, a mikor felelni lehetett az élet keserveit és elmerülni a bánatos öröm üdító mámorában! Csakhogy rég volt, nagyon régen! Manapság ő a mostoha, — ez a nemzet történelmünkben kimagasló erekléje egy fényes mutnák! Ez idő szerint Budán csak akkor kezdődik Carneval herczeg uralkodása, a midőn már az ifju Pest bábuos varázsában elkábult tagjai pihenés után vágyanak, — és mindeddig magam is azt hittem, hogy a herczeg bölesen cselekszik. Pedig bizony családokom!

Budát e tekintetben el kell választanunk Pesttől, mert a vígadás téren e két testvér teljesen ellenkező tapanyagot nyult lelkünknek, mely igazságot szeret osztani a mult tradícióinak, de imádjaa a viruló Pestet, mely meghajol az ő Buda tekintélye előtt, de rajong a hatátság hevíto tüzetől! Ha Budara megyünk, a mi olyan nagyon ritkán esik meg rajunk pestieknek, mintha ki-lépnek a főváros rídege szemléből egy közelelő faluska idylli csóndjába, mintha a főváros étkelen zajából itt egysülne minden hang egy bekítő, lágy harmoniába! Itt nem érezhető az a feszesség, mely zavarog hat a kedélyre, itt nem mérük a formákat a társadalom átfeltelt egysége szerint, nem szimlelnek az emberek bizonyos nagyvárosas gögöt, mely ellensége minden kedélyesség-ek, ellenkezőleg a budai hegyen-völgyön vezetó utak olyan sima és egyszerű emberek hajlékába vezet bennünket, hogy szinte nehezen esik megvalni a kedélyes körül.

A mulandóság sokszor érzett átka alig vagy több bet egy báblól az édes emlékezetnél, az elmült idők déljáiba nem öríz meg többet egy kusza képnél, melynek egyes vonásait mért ne véshetünk emlékeztetüknél színdarabok alapa? Mért ne meregüjnk el az egyik lányka tengeremlégségi szeméiben, vagy bannuljunk az ismeretlen barna melánelóját, a mikor olyan szépen hajta le fejét táncosa vállaira, mért ne örökítenek meg sopper alatti ismeretségünk bájos alakját? ... A kép nem új, de a fiatal lánykák játssz csoportja játszultnak vidólt lelkünket újra felelezzít, szívünk ura dobog s olyan készőség áldozuk Terpsichore kisasszony oltárára, hogy a tánc nem eszöke úján simuljunk a fiatal szívekhez és elmélázva öröküm sima tükörében, elisevegheünk az élet gyönyöreiről, melynek fájo nyomai a mulandóság érzetében visszahangozzák a régi szép idót ...

Hát bizony bármennyire is indokolatlannak látszának, hogy mi egy bál kedveirt új örüsi kirándulásra szánjuk a távolsgától remegő nyulvontunkat, mégis alig tagadhatnánk annak érdekét, a „budai kört” tágabb értelmében gyakrabban felkeresni, szeretem az idyll egyszerűségét egyestie látni egy nemével a külsőségének, és gyüölöm az aristocratissm szenelego formásagot. Gyönyörű társaság adott magának találják az alkalommal, s a fiatal lánykák egész tömege káprázttá a far-

sang zajában már kimerült érzekeinket, szinte zavarta az ember hangulatát ama tudat, hogy a festői csoportozat számtal emlékeztetüknél a szomorú valóság, mely olyan ritkán vezet bennünket az igaz szórakozás ösvényére.

Feltűnt előttem a terem virággal tett szögletében egy ismerős alakja a színpadnak, s csodálatos talán, de tény, hogy szebbnek találtam őt, mint a színpadon. Valami különös baj jellemzi minden mozdulatát, szemei oly elragadó fényben aradoznak, egészen megelézésében, bár a hatásra számítam szokott mesterkedés nyomai meglátszóttak, mégis figyelmet, érdeket keltőleg hatott a társaságra. Előzőeken mosolyában, koronfektek szemének biztató kacinátasában, szeretelmeltó modorában talán el is tévedhetne a mérész phantasia, mely egy szép szépségnövel szemben nem riad vissza semmitől, a mi a kaland érdekét emelni, fokozni vagy sikerét előmozdítani képes lehet! Volt is körülötte egész udvara a rivális szépepökönek, s alig tévedek, ha legnagyobb bámulójául az őt örökké kísértő bajuzatlan Marsfi-emberként jelölém meg.

Hanem volt e színpadi alakon kívül más poetikus látogatója is e bálnak, kinek leírását azonban meg nem kísértém, félek, ha netán valamely aruló szelő alabkára tenné e sorokat, fiatal lelke kábítólag hatna az öntudatlan dicséret, mely ajkaimról papírra szált.

Igy hát félbe kell szakítani soraimat, akaratom vagy legalább is hajlamaim ellenére, de mit tehet az ember, ha „férfinék kell lennie”, pedig a férfinak kifeeségi mitem szabad. Lemondok tehát az örömről, nevé, bájló mosolyát, szemének égó lángját itt megörökítheti, s inkább foglalkozom alakjával akkor, midőn szívem dobánassát együttl én hallgatom meg!

Reggel 5 óra vetett az idegen földről édes hazába, ketytelen hideg volt a ságy szemlélhettem a Dunába hajából ébredni képzelt nyumphákat, melyek csak az én álomra hajló phantasiám szerint szoktak félnek idején hajnalra ébredni fel!

Jó parthiek.

(Eredeti vígjáték 4 felvonásban. Írta: Müller Gyula. — Először adatot a zombori színházban 1881. évi február hó 12-én.)
(Vége.)

Egyhátra halmazodó, szükséges és szükségtelen jelenetek tömegeiből telettel kivonunk azt a mesét, melyet lejtásnáló akart a szerző, melyet azonban a történet tényezői nagy részben, és legközelebb nagyon hosszú szan csak elbeszéltek, holott a remek és kevéssé remek, de színpadi sikereket nyújtó drámai művek nagy számban régen levont tanulság, legkevésbé sem újsg már az, hogy a drámai mű legfőbb és nélkülözhetetlen elemét képezi, mikép a benne működő személyek ne elbeszéljük, de esmlájk a történetét.

De kezdjük előlöt.
Művét a szerző vígjátéknak nevezi, mi ellen már kifogást kell emelnünk.
Mi a mű alapszámja? A zsidók elleni előítélet lefogyezése.

De ezen előítélet, sőt antisemitizmus mint társadalmi körtünet csak nagy szolgálhat vígjáték anyagául, ha az e bajban súlódók komikus helyzetekbe szodortatnak, mi jelen esetben nem történik.

Singer Mór, ki a grófit kijátszani akarja, maga is zsidó; ha a műben nem volna intrikusnak feltüntetve, genre-alaknak mondhatnák inkább. — Cynthia grófnő, ki ná házasságát a zsidó leánynyal ellenzi, vagyoni castrophától való félelmében annonnal beleegyez a házasságba. Keszegi Tóbiás és neje pedig semmi egyebet nem tesznek, mint hogy a grófit erővel elviszik Frangepántól, de a mint zsidógúnylötölth — hisz Keszegi Tóbiás neki is jó barátja. — hanem saját leányok érdekében.

Hogy Frangepán Izidor egy genre-alakot mutat be mint lefogadóított, de műveletlennek maradt zsidó, őseredeti vonásokkal, — hogy Széles lépten-nyomon ügyetlenkedik, még nem teszi a művet vígjátékká, mert ezek csak mellékalakok, minők a drámai művek közt közép-váltást képező színművekben is előfordulhatnak, s megdjával még tragédiáknak is. Példa réa akárhány szokaspere-i ná.

Szélhó semmi komikus helyzet tehát, mely a mű alapszámjából indulna ki.

Míg szerző a zsidó kelleni előítélet lefogyezésére minő eszközökhöz nyúl?

Bemutat egy zsidóleányban nemes, tenkölt tulajdonokat, s meggyőzés tenni iparkodik előttünk, hogy ily tulajdonok nemcsak a keresztények közkincsé, de ilyeneknek zsidó is részese lehet, — s bemutatja egy keresztény leányban a lanyag és elhibázott nevelés rút kínóvesséit; tendenciája a műnek: elfordítani a „jó parthiek“ kereső gróf figyelmét ettől a keresztény leánytól, s óhó lánczolni szívét igaz szerelemmel ahoz a zsidó leányhoz, ki amannál is jobb parthie ugyan, de kinek kínesei közt legértékesebb a szive és lelke; ki méltó tehát arra, hogy a gróf nem gazdságaert, de sziveert s lelkeert vegye el őt.

Szinnü ez tehát, nem vígjáték. Most mar vegyük mint szinnüvet.

Szerző nem a felállított ellentétből indul ki tovább, Mert abból önként kinalkodik a Róza és Minna közti conflictus, a nából szép „női harcz“ vállalhatók, igérve hitases szinnüli jeleneteket, hanem kettős irányban vezet a drámai conductus. Bizza azt először Róza ellenmondására, ki a gróf kezét visszautasítja, mert azt hiszi, hogy nem szerelemből, de nagylelküségből kéri meg kezét a gróf — azon, vége is édes emelküknek maradt csak minni, s bizza a büszke grófnő ellenállására, náben a lehető leggyöngyökben eselszóvénny, Szinger Móricz levele jatsza a főszerépet.

Ebbe vonlató össze tehát a mű egész drámai eslekvénye, mely nem négy, de három felvonásra is összevonható lenne, mert mi ezen eslekvényen kívül történik, az mind a mellékalakok foglalkozása, kik közül egyesül Minna foly be némileg a főselekvénybe, a mennyeiben Róza érdekében lehoraja a grófnőt s (ezzel) meg is nyeri, s a mennyeiben Rózáat összehozza a gróffal s így a már türelmetlen Amor közbelépése által visszavonatta Rózával a tagadó választ, — s mindkét irányban kiegyenlített a conflictus.

Már pedig ez eslekvénynek, mely lélektaulag indokolt drámai összerkóztést, bonyodalmas s végkielést tartalmazna, nagyon kevés.

Róza ellenmondása, leiken csak egy futó felhő, a színpadon csak egy futó jelenet számába jöhét, a mint hogy az életben szoktak is a szerelmes leányok, akár hajadoni szememérettől, akár kótódi pajkoságból — és legyenek akár a Róza fellévéseiből — ellenállani kissé, de ez csak megváráig tart; Amor, Hymen tozsalanczát kitegyesítő hatalmával szemben ezen ellenállás önmagát legyőzve le. Epany, a mint Rózával is történt.

A grófnő ellenmondása pedig, a mint Minna a licitációt juttatja észébe, azonnal megszűnik. Nem is hiszszük el azután, a mit Minna később elbeszél, hogy a grófnő, Róza tagadó válasza miatt, újból ellenáll, s kevéssé érdeklődéssel nézünk a különben, mint már jeleztük, szép végjelenet felé, mikor Róza a grófnőt megengeszteli s megnyeri.

A darab tehát mint szinnü nem bír elég mozgótt erővel, mert a kítöl még várhatna a néző valamit, a gróf nem tesz semmit; őt — viszik, egyik lányos házból a másikba, világosan értésére adva Keszegiek, hogy leányukat vele elvetetni akarják. Frangepán Izidor pedig csak annyit tesz, hogy Róza választ meghozza Keszegiekhez, holott ezt épügy meglehetne volna egy általa írott levélke, mint a hogy a bonyodalom egyik részét előidézte Szinger levele.

De még e műben a drámaiság magva hiányzik, bőven van benne oly jelenet, mely az ily vékony eslekvény előrezenetelét gátolja, holott szerző, ha már nem vette fel a „női harczot“, de sőt Minna Róza részére működteteli, megelégedhetett volna azzal, hogy Merő Balint és Minna szerelmének kifejlődését egy-két rövid jelenetben adja.

Es mégis, Rózáknak szépen rajzolt alakja mellett a mellékalakok egyike s másikak részében ért el a szerző ezuttal legtöbb sikert.

Igy Frangepán Izidorral. Jóllehet, hogy személyesítőjének túlzása sokat rongtott ez alakon, de mi hiszszük, hogy szerző e tipikus zsidó alakot, egy-két vastagabb vonás leszámitásával, jól megteremtette. Mert vannak ilyenek az életben, s a színpadon mindaz jogosult, a mi az életből van véve. Igaz, hogy a színpadon a költézet zománzéval kell bevinni mindazt, mi az életben kirívó, (a melynek hiányát Csikynek is sokszor szemére vetik), s így látraon elhallgathatta volna szerző az oly kifejezéseket, minőket az ily alakok képleben szoktak mondani az életben, hogy például: „megszóghatja a tiz újját az a gróf, ki az ő leányát nőül kapja“, s az olyféle mozanatot, mint például mikor Róza és a grófnő szép ketőtése után kihúzza zsebéből a grófnak visszautasított váltót, hiszen andéki is elhiszzük már, hogy elmarad az árverés, — de egészben véve ezt az alakot mi sikerültenkednek tartjuk. Hogy a mű, hosszadalmassága mellett, a nézők figyelmét fentartotta, nagy részben ez alakjának köszönheti a szerző, ugy továbbá Széles ügyetlenkedéseinek, mely ügyetlenkedéseket szerző elég ügyességgel vitt a színpadra. Csak jogosnak ne mutatta volna be őt, mert jogász-tanulról Bukorai Absentius-fele körnőfontóságot teteznünk fel inkább. Ezt is így mutatja a jogász-egyetemet (vagy azon kívüli élet).

Merő Balint jelleme is tisztességes sikerrel van adva. Amár hibának tartjuk, hogy általa szerző Keszegi Tóbiás leányt a családi körben oly sértő modorban utasittatja rendre. De a mindvégig megtartja az eszmekedő erkölcsbíró jellemét. Ó még akkor is, midon Minnával már szerelmi egyességet köt, fentartja magának leendő házasetében Minna felszégesei ellen harórut viselni.

De Minna alakjánál már sok a túlzás. Az a minduntalan való törés-zuzás, szilókkal való összeveszés, s tudva, hogy ő nevelőinté rendre elesapta, sehogy sincs összhangzabban másennü tetteivel, különösen tudományosságával, mely egész a költői igazságszolgáltatás elemtelég is kiterjed. Jóllehet, hogy szerző a csiszolatlan gyémántot akarta bemutatni az o jellemében, de az eltelteket nem hozta egyensúlyba.

A két tudós jól rajzolt mellékalak. Az ilyenek csakugyan képesek egy műveletlen nő fejét megzavartni (de hat Keszegi Tóbiás gazdag földbírtokos neje hogy lehet annyira műveletlen?)

Keszegi Tóbiás alakja a lehető leggyöngyöb. Nem, azt sehogy sem bírjuk elhinni, hogy a ki ifúságát gróf barátságban élte le, atkázódott a szabadságharozat, az a gazdag nemes ily lélek, gyöngye férfiul lehessen.

A mi pedig a mű nyelvezetét illeti, ez, leszámítva a hogy helyely-közéssel igen durva szavakat hallunk Minna és Frangepán Izidor ajskairól, általában véve jellemzetes, sőt Róza ajkain költői styl.

Nem kis érdemül jegyezhető fel szerzőnek még, hogy vannak ügyes, nevetető ötletei, melyek több jelenetben tartós derületesek okoztak.

Hogy szerzőnek színműrtől tehetsége van, annak e művében is jelet adta, amár bevalljuk, hogy résztököl nem e művéből öhajlottuk megítélni tehetséget, mely műve szemtököl ellenarkodott munka, rea vall a gyors kezű journalistára, jóval alatta áll annak a niveauak, melyen szerzőt az akadémiai pályázaton figyelemre méltótt „Zoard“ című tragédiából közzölt mutatóvanyok után képzeltük.

De jó szolgálótt tett neki színtársulatunk e mű színrehozatala által, mert szerintünk a drámaió legtöbbet tanul abból, ha alakjait a színpadon megtestesítve látja. A lirikus, ha csak magának dalol, — a festő, ha csak magának fest, oly könnyen nem válhatik egyszerűsmind saját műve buraőjává. Így van ez a színművészet is. A remekiók tanulmányozása még csak elmélet, — ki a sikra: ott a gyakorlat!

A vidéki színpadok alkalmas nyújthatnak erre.

Igaz ugyan, hogy ez még nem lehet jogezim arra, hogy bármily gyenge mű színre hozassék, de mi szerző művét ennyire gyengének nem tartjuk.

Szerzőnk pedig ne csüggedjen; sic itur ad — par-nassum!

Dömötör Pál.

Felölő szerkesztő:
MÜLLERGYULA.

Kiadók és laptulajdonosok:

Nadasch, Muzsik és Partics.

HIRDETÉSEK.

Van szerencsénk a n. e. közönségnek becses tudomására hozni, miszerint mai nappal az eddig

Weidinger és Goldstein

cézég alatt fenállott szállítási, liszt- és szappan-üzlet barátságos megvezetés folytán változott. — Az ázlet eddigi követeléseit és tartozásait Goldstein Mör ur vette át, ki ugyan is a

liszt- és szappan-üzletet

tovább folytatja, míg Weidinger Herman ur saját cézég alatt a

szállítási üzletet és fa-bizományi eladást tovább vezeti.

Az eddig irántunk tanúsított bizalomért hálaúkat kifejezve, józáttal eszedünk minket ezzel mint egyes cézéget ázletben is megisztelni.

Kiváló tisztelettel

Weidinger Herman.
Goldstein Mör.

Már 1883-ik évi márczius 1-én

lesz Budapestén

az a magyar

vörös-kereszt sorsjegyek első húzása.

Főnyeremény: 120.000 ft.

és számos jelentékeny melléknyeremény.

Ezen sorsjegyek daráját 6 frt 50 krért adom el és bérmentve beküldöm. Megrendeléseknél utavéget mellett kérek minden sorsjegy után 2 frtot a megrendeléshez csatolni.

Kahnrauth L.

változólata Budapestén
a lánchíd átteleneiben.

2-1

Egy tanonc

felvétetik Scherer Ferencz schwarzwaldi üvegraktárában, Zomborban.

AUERBACH R.

berlini

mű-vésnök és pecsétnyomó gyáros

ajánlja minden szakmába vágó művésznöki és pecsétnyomó munkát, mint pl.:

községi, egyleti és hivatali pecsétjeit kaucsukból és rézből.

Továbbá a legfinomabb kivételben

családi czimereket, monogrammatokat.

Megrendeléseket e lap kiadóhivatala eszközlő, hol minta és arjegyzék folmattatik.

10-6

ELER

werden stets in grösseren Quantitäten gekauft.

3-3

Adressen mit Preisangabe etc. befördert die Expedition dieses Blattes.